

29 september 1965

De 64-jarige en dat pontje van Vegelinsoord

‘Bazen’ schieten niet uit hun slof voor baas Tite Slof (64)

(van een onzer verslaggevers)

OP DE SLECHT ONDERHOUDEN grindweg tussen Akkrum en Joure stuit het verkeer, dat ondanks deze hindernis nog graag van de korte route gebruik maakt, op het pontje bij Vegelinsoord. Voor vijftien cent kunnen voetgangers zich daar laten overzetten.

En automobilisten, die de wat grotere pont laten varen, moeten zestig cent betalen. De pont is elke dag van ‘s ochtends zes tot ‘s avonds tien in de vaart maar vrijdag gaat de winterdienst-regeling in. Dan zijn de werktijden van Tite Slof, die in zijn eentje de dienst onderhoudt, van ‘s ochtends zes tot des avonds acht.

Tite Slof is een vierenzestigjarige vrijgezel die met zijn beide honden in een woonwagen aan het Wijde Deel bivakkeert, vlak bij de pont. Vroeger was hij altijd schipper geweest. Hij voer op een skûtsje van 30 ton met terpaarde. Maar de tijd van de skûtsjes is, behalve voor de zomerse wedstrijdsport, voorbij en Slof is ruim zeven jaar geleden pontbaas geworden in Vegelinsoord.

Hij doet het werk, al kan men hem dan ook ‘s ochtends om zes uur al porren en al moet hij in de zomer dan tot tien uur klaar staan. Wel met plezier. “Och, je bent gebonden hè” zegt hij er van, “maar het werk is wel te doen.”

Volgend jaar wordt hij vijfenzestig. Maar Slof weet niet of hij er dan meteen mee op zal houden. “Ik moet ook kunnen rondkomen” vindt hij er zelf van en wat dat betreft..... “enfin, de gemeente kan alle kanten met me uit”

‘sWinters, vertelt hij, loopt het niet zo druk met de pont. Dat is zijn slappe tijd, die meetelt, omdat hij de pontgelden mag houden. Daarnaast ontvangt hij dan nog een bedrag van f30,- per week om de pont in de vaart te houden.

Het moet eigenlijk 40 gulden wezen, vertelt hij. Zowel de gemeenteraad van Utingeradeel als van Haskerland hebben besloten dat het bedrag tot f40,- moet worden verhoogd. Dat is al een hele tijd geleden gebeurd maar ik heb het nog niet gekregen.

We hebben het uitgezocht voor de heer Slof. Hij heeft gelijk. Inderdaad is al geruime tijd geleden, zowel door de gemeenteraad van Utingeradeel als door die van Haskerland dat Slof f40,- per week moet krijgen.

Maar.....nu is de dienstverhouding van deze pontbaas tot de twee gemeenten die van ‘aangenomen werk’ en dat betekent

dat men in dit soort zaken niet tot uitbetaling kan overgaan, voordat het betreffende begrotingsbesluit is goedgekeurd. Omdat zowel Utingeradeel als Haskerland begrotingsmoeilijkheden hebben (gehad) loopt het met die goedkeuringen niet zo vlot.

Het komt allemaal natuurlijk wel in orde maar het duurt wel langer dan prettig is voor de pontbaas. Tite Slof verliest er overigens zijn goede humeur niet om: “Wondere kwestie van een gemeente hè?” zegt hij en hij trekt er zijn schouders maar eens voor op.

En dan vertelt hij nog wat van zijn werk. Van die dag dat een jongen uit Idskenhuisen met zijn brommer van de pont in het water duikelde op de avond van de gondelvaart in Oldeboorn, maar er toch goed afkwam. (‘dat is het enige ongeluk dat hier gebeurd is, maar die schijnwerper, die tijdens de ruilverkaveling zou komen, moet er toch nodig eens ècht komen ook’) en van de Groninger vissers die ‘s ochtends al om vijf uur aan de bel staan (‘maar dan laat ik ze een uur wachten’) en die de boeren in de omgeving ook niet graag zien komen, omdat ze nogal wat vertragen.

‘Ik heb het nog steeds niet gekregen: laconieke pontbaas Slof over de verhoging van zijn vaste beloning, uit te betalen door twee gemeenten....’

Dan staat er weer iemand voor de pont te wachten en sloft Tite Slof naar buiten, om de pont rustig het spiegelgladde water over te trekken. Maar soms kan het hier spoken’zegt hij nog, als we afscheid nemen. ‘Dan is er geen trekken aan’.

Het klinkt even ongeloofwaardig op deze rustige dag, evenals het feit dat hij hier zeven dagen in de week in zijn eentje voor de pont zorgt, van zes tot acht en ‘s zomers nog twee uur langer.....